Kur'anske Mudžize (Čuda) 10

Pokretljivost planina

U jednom kur'anskom ajetu ističe se da planine nisu statične, kako nam izgledaju, već da su u konstantnom pokretu:

"Ti vidiš planine i misliš da su nepomične, a one promiču kao što promiču oblaci - to je Allahovo djelo koji je sve savršeno stvorio; On, doista, zna ono što radite." (An-Naml, 88)

Ova pokretljivost planina proističe iz pokretljivosti Zemljine kore, na kojoj se nalaze. Zemljina kora se, gotovo kao ploveći, pokreće nad manto slojem koji je dosta zbijeniji od nje.

Prvobitno je početkom XX stoljeća njemački naučnik po imenu Alfred Wegener nastupio sa tvrdnjom da su, u prvom periodu Zemlje, kontinenti bili zajedno, da su se, potom, pomjeranjem u različitim smijerovima, razdvojili i udaljili jedan od drugog.

Da je Wegener bio u pravu, geolozi su, međutim, uspjeli dokučiti tek 50 godina nakon njegove smrti, dakle 80-ih godina. Kao što je to i Wegener istakao u jednom tekstu, objavljenom 1915. godine, kontinenti su prije otprilike 500 miliona godina bili međusobno povezani i ovaj ogromni

kontinent, nazvan Pangaea, nalazio se na južnom Zemljinom polu.
Prije otprilike 180 miliona godina Pangaea se razdvojila na dva dijela. Jedan od ova dva velika kontinenta koji su se u različitim smjerovima odvajali jedan od drugog je nazvan Gondwana i obuhvatao je Afriku, Australiju, Antarktik i Indiju. A, drugi kontinent – nazvan Laurasia – obuhvatao je Evropu, Sjevernu Ameriku i Aziju bez Indije. U razdoblju od 150 miliona godina nakon diobe Pangaea, u različitim vremenima Gondwana i Laurasia su se odvajali na manje kontinente.

Ovi kontinenti, koji su nastali prvobitnim razlaganjem Pangaea, konstantnom promjenom raspodjele između mora i kopna, kreću se površinom Zemlje brzinom od nekoliko centimetara godišnje.

Ova pokretljivost Zemljine kore, koja je otkrivena nakon geoloških istraživanja provedenih početkom XX stoljeća, u naučnoj literaturi objašnjava se na slijedeći način:

Površina Zemlje debljine od 100 km, koju čine Zemljina kora i gornji manto, obrazovana je od dijelova koji se zovu "slojevi". Postoji šest velikih i bezbroj malih slojeva koji konstruiraju Zemljinu površinu. Ovi slojevi, prema teoriji nazvanoj "tehnika slojeva", pokreću se noseći na sebi kontinente i dna okeana... Proračunato je da godišnje pomijeranje kontinenata iznosi izmedu 1 i 5 cm. Ovakvim pokretanjem slojeva nastaju promjene u svjetskoj geografiji. Atlantski okean, naprimjer, svake godine se pomalo širi.6

Jedna važna tačka na koju ovdje treba upozoriti je slijedeća: u navedenom ajetu Allah je pokretanje kontinenata obznanio kao promicanje. Upravo danas, naučnici za ovo pomjeranje, također, koriste engleski termin "Continental drift", odnosno "pomicanje kontinenata".7

Obznanjivanjem u Kur'anu ove naučne činjenice koju je nauka nedavno otkrila je, nesumnjivo, .jedna od kur'anskih mudžiza